9. XI Ref.

Orędownik Urzędowy
POWIATU PUCKIEGO

Wychodzi wedle potrzeby przynajmniej raz w tygodniu. — Przedpłata kwartalna 480 mk. miesięczna 180 mk. — Poszczególny numer 30 mk.

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 60 mk. od jednołamowego wiersza drobnego druku, re- :—: klamy 90 mk. od wiersza. :—:

Redakcja: Starostwo w Pucku. — Nakład: „Drukarnia Gdańska“.

Nr. 86. | **Puck, środa, dnia 8 listopada 1922 r.** | **Rok 36.**

Dział urzędowy.

632.
Uchwały Sejmiku Powiatowego w posiedzeniu z dn. 9 10 22 r.
(Dokończenie.)

14. Wobec ogroniczenia źródeł dochodowych nie udzielono poparcia Polsko-Amerykańskiemu Komitetowi Pomocy Dzieciom.

15. Drogomistrzowi Krefcie przyznano odszkodowanie na czas stałego dozorowania budowy szosy.

16. P. Hintzkemu z Gnieżdżewa przyznano subwencję na utrzymanie syna w zakładzie głuchoniemych w Wejherowie.

17. Uchwalono subwencję na Szkołę Rolniczą w Wejherowie.

18. Uchwalono zakupić kilka rozpłodników jako własność powiatu. Do komisji zakupu rozpłodników wybrano pp. Józefa Patschulla z Brudzewa i Jana Bystrama z Swarzewa.

19. Wniosku Związku Pomorskiego Kół Oficerów Rezerwowych o subwencję nie uwzględniono dla braku funduszy.

20. Dodatki do podatków przemysłowych na r. 1922 uchwalono w takiej wysokości, na jaką zezwala rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 28. IV. 22. — Dz. U. R. P. nr. 34 poz. 292.—, uchylono odnośną uchwałę Sejmiku z dnia 26. V. rb.

21. Do tworzącej się na sam powiat pucki Powiatowej Komisji Ziemskiej wybrano jako przedstawicieli Sejmiku pp. Jana Bystrama z Swarzewa i Franciszka Grünwalda z Mechelinek, jako tychże zastępców pp. Józefa Krausego z Pierwoszyna i Teodora Ellwarta z Strzelna.

22. Do Powiatowej Komisji Kwalifikacyjnej poszkodowanych na zdrowiu przez czynności wojenne wybrano jako członka p. Juljusza Abrahama z Pucka, jako zastępcę p. Antoniego Renusza z Łebcza.

Puck, dnia 11. 10. 22. r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
Lipski, starosta.

633.
Okólnik
Wojewody Pomorskiego w sprawie postępowania w razie zachorowania na cholerę azjatycką podróżujących kolejami.

Ze względu na niezwykłą ważność zwracam uwagę na zamieszczone w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 7 września 1922 r. w Nr. 74 pod poz. 671 rozporządzenia Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami z dnia 31 lipca 1922 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Kolei Żelaznych o postępowaniu w razie zachorowania na cholerę azjatycką podróżujących kolejami a w szczególności na przepisy par. 2 ustęp 2 oraz par. 4. tegoż rozporządzenia, odnosząc się do obowiązków władz komunalnych.

Brzmienie tego rozporządzenia jest następujące:

Na zasadzie art. 2 i art. 3 p. c. ustawy z dnia 14 lipca 1920 r. o utworzeniu urzędu Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami, grożącemi Państwu klęską powszechną (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 388) zarządza się w porozumieniu z Ministrem Kolei Żelaznych co następuje:

Par. 1. Jeżeli w pociągu zajdzie wypadek zachorowania lub śmierci na cholerę azjatycką lub zostaną ujawnione obawy tej choroby, należy chorych lub zmarłych pozostawić w tym samym przedziale, w którym jechali, wszystkie zaś inne zdrowe osoby z tego samego przeddziału i te osoby z wagonu, które z chorymi lub zmarłymi się stykały, należy na najbliższej stacji kolejowej przeprowadzić do innego opróżnionego przedziału wzgl. wagonu, uważać je za podejrzane o chorobę i odwieść do najbliższej miejscowości, wyznaczonej instrukcją Ministra Kolei Żelaznych, wktórej, po zbadaniu przypadku przez lekarza, będą poddane zaszczepieniu i 5-cio dniowej obserwacji.

Osoby, które w ostatnich 6 miesiącach były szczepione przeciw cholerze, ponownemu szczepieniu nie podlegają.

Osoby chore i zmarłe będą tym samym wagonem w którym jechały, pod opieką odwiezione do miejscowości, w której istnieje najbliższy szpital epidemiczny, gdzie chory zostanie oddany do leczenia, zmarły zaś badaniu bakterjologicznemu.

Par. 2 W tych wypadkach, w których zajdzie konieczność użycia powodu do przewiezienia chorych, zmarłych lub podejrzanych o chorobę, wynikłe z tego wydatki pokrywa odnośny zarząd kolejowy na rachunek Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarjatu do walki z epidemjami.

Koszta utrzymania osób, poddanych obserwacji, jako też koszta szczepienia opłaca z funduszów samorządowych zarząd komunalny tej gminy, w której osoby te zostały zatrzymane dla obserwacji lub w której szczepienie dokonano. Wydatkowane przez zarząd komunalny sumy ulegają następnie zwrotowi ze strony Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarjatu do walki z epidemjami na podstawie przedstawionych mu rachunków wraz z dowodami kasowemi.

Par. 3. Podwody użyte do przewiezienia osób chorych lub zmarłych będą poddane gruntownej desinfekcji według obowiązujących przepisów, podwody zaś w których jechały osoby podejrzane, podlegają desinfekcji tylko w tym wypadku gdyby jedna z przewiezionych osób w ciągu 5 dni zachorowała, podwoda ta nie może być jednak w ciągu owych 5 dni używania, a gdyby miała być wcześniej używana, winna być uprzednio poddana takiej samej dezinfekcji, jak powoda, w której przewieziono osoby chore lub zmarłe.

Par. 4. Personel kolejowy, zarządy stacyjne, władze komunalne oraz organy policji państwowej, do których wiadomości doszły wypadki, omówione w par. 1 niniejszego rozporządzenia, obowiązane są dopilnować aby tryb postępowania z chorymi, zmarłymi lub podejrzanymi o chorobę tudzież z użytymi dla ich przewozu podwodami, przepisany w par. 1 i 3 był w każdym wypadku ściśle zachowany.

Par. 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Do rozporządzenia należy się bardzo ściśle zastosować a celem należytego przeprowadzenia tegoż należy odpowiednio pouczyć podwładne urzędy do wykonania postanowień niniejszego rozporządzenia powołane.

Toruń, 22. IX. 22.

Wojewoda
(—) Jan Brejski.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.

Puck, dnia 12 października 1922 r.

Starosta: Lipski.

634

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego.

z dnia 10 kwietnia 1922 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych oraz Ministrem Skarbu w przedmiocie tekstu ustawy z dnia 23 kwietnia 1920 r. o ograniczeniach w sprzedaży napojów alkoholowych (D. U. R. P. Nr. 37, poz. 210) z uwzględnieniem częściowych zmian wynikających z ustawy z dnia 27 stycznia 1922 r. w przedmiocie częściowej zmiany ustawy z dnia 23 kwietnia 1920 r. o ograniczeniach w sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. r. 1922 Nr. 12, poz. 104).

Na zasadzie art. 2 ustawy z dnia 27 stycznia 1922 r. w przedmiocie częściowej zmiany ustawy z dnia 23 kwietnia 1920 r. o ograniczeniach w sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 104) zarządza się co następuje:

§ 1. Ogłasza się załączony do niniejszego rozporządzenia tekst ustawy z dnia 23 kwietnia 1920 r. o ograniczeniach w sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 210) z uwzględnieniem poprawek wynikających z ustawy z 27 stycznia 1922 r. w przedmiocie częściowej zmiany ustawy z 23 kwietnia 1920 r. o ograniczeniach w sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. r. 1922 Nr. 12, poz;104):

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia Publicznego:
Chodźko.
Minister Spraw Wewnętrznych:
Kamieński.
Minister Skarbu:
Michalski.

Załącznik do § 1 rozp. M. Z. P. z 10/IV 1922 r. poz. 299.

Ustawa

z dnia 23 kwietnia 1920 r.

o ograniczeniach w sprzedaży i spożyciu napojów alkoholowych.

Art. 1. Celem zmniejszenia spożycia napojów alkoholowych wprowadza się ograniczenia sprzedaży napojów, zawierających więcej niż 2,5% alkoholu, wyszczególnione w art. 3—6 niniejszej ustawy. O wykluczeniu od obrotu publicznego napojów, zawierających niższy procent alkoholu, rozstrzygać będzie Minister Zdrowia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrem Przemysłu i Handlu.

Art. 2. Ograniczenia te dotyczą sprzedaży i podawania wyżej wymienionych napojów zarówno w naczyniach otwartych jak i zamkniętych.

Art. 3. Napojów alkoholowych, zawierających ponad 45% alkoholu, pod żadną postacią dla spożycia sprzedawać niewolno; sprzedaż napojów, sporządzonych ze spirytusu alkoholowego nieoczyszczonego, zawierającego fuzle, jest wzbroniona.

Art. 4. Gminy wiejskie i miejskie władne są w obrębie swych granic uchwalić całkowity zakaz sprzedaży napojów alkoholowych. Uchwała taka winna zapaść w drodze głosowania powszechnego zwykłą większością głosów.

Głosowanie zarządza zarząd gminy bądź z własnej inicjatywy, bądź na żądanie piśmienne przynajmniej części mieszkańców gminy, którzy ukończyl lat 21.

Zarząd komunalny zarządza głosowanie najdalej w ciągu czterech tygodni od daty przestawionego żądania.

Głosowanie odbywa się w dniu świątecznym. Sposób głosowania określają przepisy wykonawcze.

Rewizja powziętej uchwały może nastąpić nie wcześniej niż po upływie lat trzech od wejścia w życie zakazu.

Gdy większość ⅔ ogólnej ilości gmin, wchodzących w obręb powiatu, a obejmujących nie mniej niż ½ ogółu ludności powiatu, uchwali całkowity zakaz sprzedaży napojów alkoholowych, powiatowa władza komunalna winna zakaz ten rozszerzyć na cały powiat.

Uchwalony przez gminę, zarówno jak zarządzony przez władzę powiatową zakaz sprzedaży lub wyszynku napojów alkoholowych, winien być ogłoszony publicznie w sposób, przyjęty w danej miejscowości, oraz udzielony w odpisie właściwej władzy akcyzowej i politycznej przynajmniej na 2 miesiące przed nastąpieniem tego roku kalendarzowego, z którego początkiem zakaz ma obowiązywać.

Art. 5. Liczbę miejsc w detalicznej sprzedaży lub wyszynku napojów alkoholowych ogranicza się do jednego na 2500 mieszkańców, przyczem najwyżej połowa z nich może być przeznaczona do wyszynku. Z chwilą wydania niniejszej ustawy ilość obecnie istniejących miejsc sprzedaży nie może być w żadnym razie bez względu na liczbę mieszkańców powiększona; zmniejszenie liczby miejsc detalicznej sprzedaży lub wyszynku napojów alkoholowych w stosunku do wyżej określnej normy nastąpi z dniem 1 stycznia 1921 r.

Redukcja i likwidacja zredukowanych miejsc sprzedaży musi być ukończona do końca r. 1922.

Gminy wiejskie i miejskie, stowarzyszenia połeczne i gospodarcze, posiadające uprawnienie do wykonywania przemysłu gospodnio- szynkarskiego, uzyskane przed dniem 1 stycznia 1921 r., o ile z przemysłem tym wykonywują łącznie przemysł restauracyjny i przemysł ten uprawiają we własnym zarządzie lub przez dzierżawców, należących do kategorji inwalidów wojennych lub wdowy po poległych na wojnie, zyski zaś z tego przemysłu przekazują na cele publiczne — nie podpadają pod przepis ustępu pierwszego niniejszego artykułu.

Sprzedawcy hurtowni mogą dostarczać napojów alkoholowych tylko osobom, uprawnionym do sprzedaży detalicznej. Hurtowa sprzedaż napojów alkoholowych stanowi przemysł koncesjonowany.

Za koncesje, które na mocy przepisów, w ustępie pierwszym wymienionych, zostaną cofnięte, Państwo nie płaci żadnego odszkodowania.

Art. 6. Miejsca sprzedaży nie mogą mieścić się w promieniu krótszym od 50 metrów od budynków, w których znajdują się warsztaty fabryczne, liczące wyżej 50 robotników, oraz krótszym od 100 metrów od zewnętrznych granic budynków, w których dieszczą się kościoły, domy modlitwy wyznań w Państwie uznanych, szkoły, sądy, więzienia, dworce i stacje kolejowe, przystanie statków parowych, koszary oraz zakłady, zatrudniające więcej niż 100 robotników.

Odległość 100 metrów dotyczy miast, na wsi zaś odległość ta wynosić powinna metrów 300.

Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Zdrowia Publicznego i Ministrem Wewnętrznych w wypadkach szczególnych ma prawo zezwalać na wyjątki od zasady powyższej.

Art. 7. Bezwzględnie zakazana jest sprzedaż lub podawanie napojów, zawierających jakiekolwiek ilości alkoholu, osobom nieletnim do skończonego 21 roku, dalej uczniom szkół niższych i średnich bez względu na wiek, innym zaś konsumentom na kredyt pod zastaw jakichkolwiek przedmiotów lub za wykonaną pracę.

Na podstawie ograniczeń, przewidzianych w art. 1 i 2, zakazuje się sprzedaży i podawania oraz spożywania napojów alkoholowych:

a) w bufetach kolejowych, w obrębie zabudowań stacyjnych oraz w pociągach, na przystankach statków parowych i na samych statkach,

b) na całym obszarze zabudowań koszarowych i w obozach wojskowych oraz sklepach i bufetach wojskowych,

c) na całym obszarze zabudowań fabrycznych i przemysłowych oraz w lokalach i miejscach, przeznaczonych do ćwiczeń sportowych i gimnastycznych.

d) w domach ludowych i pomieszczeniach straży ogniowej,

e) we wszystkich miejscowościach:

   1) w których zarządzono pobór wojskowy lub mobilizację, wybory do ciał ustawodawczych lub władz komunalnych, przez cały czas trwania tych zarządzeń lub akcji głosowania,

   2) w których celem utrzymania porządku i spokoju publicznego Ministerstwo Spraw Wewnętrznych lub upoważnione przez niego organy administracyjne zakażą sprzedaży lub wyszynku napojów alkoholowych na czas prowadzenia sądów doraźnych, stanu wyjątkowego lub też tłumnych zebrań ludności,

f) w niedziele i święta, obchodzone w urzędach państwowych, przyczem ograniczenia w tym wypadku wchodzą w życie od godziny 3 dnia przedświątecznego i trwają do godziny 10 rano dnia poświątecznego,

g) w miejscowościach, położonych poza obrębem miasta powiatowegoo, wojewódzkiego lub stołecznego, również we wszystkie inne dni tłumnych zebrań ludności, jak targi, jarmarki, odpusty, pielgrzymki, misje i t. p., stosowane będą ograniczenia, jak w punkcie f),

h) w budynkach, oddanych do użytku służby publicznej.

Kto w stanie nietrzeźwości wywołanej nadużyciem napojów alkoholowych, zachowaniem swojem daje powód do publicznego zgorszenia,

a także, kto w takim stanie nietrzeźwości znajduje się w miejscu publicznem, bez względu na swoje zachowanie się podlega karze, w art. 8 niniejszej ustawy przewidzianej.

Takiej samej karze podlega ten, kto drugiego do takiego stanu nietrzeźwości doprowadził, prócz tego odpowiada on obok nietrzeźwego solidarnie za wszelkie szkody i straty, wyrządzone innym przez osobę, którą do stanu nietrzeźwości doprowadził lub do niego się przyczynił.

Art. 8. Winni przekroczenia przepisów niniejszej ustawy oraz rozporządzenia na jej podstawie wydanych, o ile czyn nie podlega surowszemu ukaraniu w myśl, obowiązujących w poszczególnych dzielnicach ustaw karnych, ulegną w drodze administracyjnej karze grzywny do marek 20 000 lub aresztu do 1 miesiąca, w razie zaś powtórzenia przekroczenia grzywny do 100 000 marek lub aresztu do 3 miesięcy.

Kary aresztu i grzywny mogą być nałożone jednocześnie. Nadto może być orzeczone cofnięcie konsecji na sprzedaż lub wyszynk napojów alkoholowych.

Dwukrotnie przekroczenie przepisów niniejszej ustawy powoduje, niezależnie od kar przewidzianych, utratę koncesji.

Odpowiedzialność za przekroczenie przepisów niniejszej ustawy gaśnie po upływie 5 lat od dnia popełnienia przekroczenia.

W b. dzelnicy pruskiej o wymiarze kar orzekają wyłącznie sądy.

Art. 9. Karom wyszczególnionym w art. 8 ulegają nietylko właściciel zakładu, wzgl. jego zarządca, lecz również służba, która dopuściła się przekroczenia przepisów niniejszej ustawy, oraz wszystkie osoby, wykraczające przeciwko przepisom niniejszej ustawy.

Art. 10. Wszelkie zobowiązania, zaciągnięte z obejściem niniejszej ustawy, są nieważne.

Art. 11. Do spółdziałania w wykonywaniu przepisów niniejszej ustawy Minister Zdrowia Publicznego w porozumieniu z właściwymi ministrami powoła organy władz państwowych i komunalnych, jak również organizacje społeczne, mające na celu walkę z alkoholizmem, zrzeszenia oświatowe i spółdzielcze.

Art. 12. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Zdrowia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Skarbu, o ile zaś chodzi o wykonanie na obszarze b. dzielnicy pruskiej — Ministrowi tej dzielnicy w porozumieniu z Ministrem Zdrowia Publicznego, Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Skarbu.

Art. 13. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Powyższą ustawę, ogłoszoną w Orędowniku Powiatowym nr. 14 r. 21 jak i nr. 16 r. 22 przypominam ponownie. Władzom mi podległym polecam czuwanie nad ścisłem jej przestrzeganiem.

Puck, 2. 10. 22. Lipski, starosta.

635.

Rozporządzenie Rady Ministrów
z dnia 2 października 1922 r.
w przedmiocie właściwości sądu dla uznania zaginionego za zmarłego.

Na podstawie § 961 niemieckiej ustawy o postępowaniu cywilnem i art. 14 ustawy z dnia 23 czerwca 1921 o wprowadzeniu dekretów, ustaw sejmowych i rozporządzeń Rządu oraz o dalszem uzgodnieniu ustawodawstwa na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 511 zarządza się co następuje:

Dla przeprowadzenia postępowania celem uznania za zmarłego zaginionego obywatela jednego z państw Rzeszy Niemieckiej, który nie miał ostatniego miejsca zamieszkania w Polsce, oznacza się jako właściwe sądy powiatowe w Poznaniu, Toruniu i Katowicach.

Prawo wyboru jednego z tych sądów przysługuje uprawnionemu do podania wniosku.

Prezydent Ministrów: Juljan Nowak.
Minister Sprawiedliwości: W. Makowski.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.
Puck, 3. 11. 22.
Lipski, starosta.

636.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości
z dnia 9 września 1922 r.
w przedmiocie właściwości sądu dla uznania zaginionego za zmarłego.

Na podstawie § 961 niemieckiej ustawy o postępowaniu cywilnem zarządzam:

Dla przeprowadzenia postępowania celem uznania za zmarłego zaginionego, który uczynił zadość warunkom obywatelstwa polskiego wobec Ziem Zachodnich Polski, należących poprzednio do Państwa Niemieckiego, a nie miał ostatniego miejsca zamieszkania w Polsce, oznaczam jako właściwe sądy powiatowe w Poznaniu, Toruniu i Katowicach.

Prawo wyboru jednego z tych sądów przysługuje uprawnionemu do podania wniosku.

Minister Sprawiedliwości: W. Makowski.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.
Puck, 3. 11. 22.
Lipski, starosta.

637.

Ustawa
z dnia 26 września 1922 r.
w przedmiocie uzupełnienia art. 1 ustawy z dnia 28 lutego 1919 r. w sprawie nazwy monety polskiej (Dz. P. P. P. Nr. 20 poz. 230):

Art. 1. Artykuł 1 ustawy z dnia 28 lutego 1919 r. w sprawie nazwy monety polskiej (Dz. P. P. P. Nr. 20 poz. 230) uzupełnia się, jak następuje:

„Wartość jednego złotego jest równa wartości 1/3100 kg. złota 900 próby.

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie jednocześne z ustawą w przedmiocie wypuszczenia 8% państwowej pożyczki złotej z r. 1922 (Dz. U. R. P. Nr. poz. 471)::

Marszałek: Trąmpczyński.
Prezydent Ministrów: Juljan Nowak.
Minister Skarbu: Jastrzębski.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.
Puck, 21. 10. 22. Lipski, starosta.

638.

Rozporządzenie Rady Ministrów
z dnia 29 września 1922 r.
w przedmiocie opoważnienia Ministra Skarbu do wypuszczenia I emisji 8% złotej pożyczki państwowej z r. 1922.

Na podstawie art. art. 1 ustawy z dnia 26 września 1922 r. w przedmiocie wypuszczenia 8% państwowej pożyczki złotej z 1922 z 1922. (Dz. U. R. P. Nr. 83 poz. 741) zarządza się co następuje:

§ 1. Upoważnia się Ministra Skarbu do wypuszczenia z dniem 1 października 1922 r. I emisji 8% złotej pożyczki państwowej z r. 1922 w kwocie 15 000 000 000 marek polskich i 15 000 000 złotych polskich w złocie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życiem z dniem 1 października 1922 r.

Prezydent Ministrów:
Juljan Nowak.
Minister Skarbu:
Jastrzębski.

Powyższe podają do ogólnej wiadomości.

Puck, 21. 10. 22.

Lipski,
starosta.

639.

USTAWA

z dnia 26 września 1922 r.

w przedmiocie skutków prawnych zatajenia części ceny w umowach o sprzedaż lub zamianę.

Art. 1. Jeżeli w dokumencie, zawierającym umowę kupna – sprzedaży, podano cenę w kwocie niższej od rzeczywiście umówionej lub zatajono jakiekolwiek świadczenia na rzecz sprzedającego, pod jakąkolwiek nazwą rzeczywiście umówione, to kupujący obowiązany jest do zapłacenia tylko kwoty podanej w tym dokumencie i do uiszczenia tylko świadczeń, w tym dokumencie ujawnionych.

Umowy pisemne lub ustne, któremi strony ustaliły cenę sprzedaży w kwocie wyższej od podanej w dokumencie ujawnionym lub zobowiązały kupującego na rzecz sprzedawcy pod jakąkolwiek nazwą do jakichkolwiek świadczeń w dokumencie sprzedaży nieujawnionych, oraz wszelkie umowy pozorne, mające na celu ukrycie rzeczywistej ceny kupna lub innych świadczeń, są nieważne.

Kupującemu, który zapłacił cenę kupna wyższą od podanej w dokumencie ujawnionym albo uskutecznił na rzecz sprzedawcy pod jakąkolwiek nazwą jakiekolwiek świadczenia, w dokumencie tym zatajone, służy prawo żądania zwrotu nadpłaty, tudzież świadczeń dodatkowych w dokumencie tym zatajonych lub ich wartości.

Zrzeczenie się zarzutu nieważności lub prawa do żądania zwrotu, w ustępie poprzedzającym określonego, jest pozbawione skutków prawnych.

Urzeczywistnienie praw, służących kupującemu na podstawie niniejszego artykułu, nie daje sprzedawcy prawa do unieważniania zawartej umowy z tytułu pokrzywdzenia.

Art. 2. Oparte na art. 1 powództwo o ustalenie lub o zwrot nadpłaty przedawnia się z upływem roku od dnia sporządzenia dokumentu ujawnionego (art. 1); prawo do wytoczenia takiego powództwa gaśnie także w razie wcześniejszego wytoczenia przez Skarb Państwa powództwa, określonego w art. 3.

Art. 3. Skarb Państwa może wytoczyć powództwo o przyznanie mu całej różnicy między ceną sprzedaży, rzeczywiście umówwioną, a podaną w dokumencie ujawnionym, tudzież wartości zatajonych świadczeń dodatkowych na cele, określone w art. 8. Do wydania tej różnicy wraz z wartością zatajonych świadczeńń dodatkowych obowiązani są: sprzedający, o ile ją już otrzymał, kupujący, o ile jej jeszcze nie uiścił sprzedającemu.

Powództwo, oparte na artykule niniejszym, przedawnia się z upływem lat dziesięciu od dnia sporządzenia dokumentu, określonego w art. 1 ustęp 1, a prawo do wytoczenia takiego powództwa gaśnie także w razie wcześniejszego wytoczenia powództwa przez kupującego w terminie, przewidzianym w art. 2.

Art. 4. O powództwie, wytoczonem na zasadzie art. 2, sąd zawiadomi właściwą izbę skarbową. Skarbowi służyć będzie prawo przystąpienia do sporu po stronie powoda.

Art. 5. Na obszarze, na którym obowiązuje rosyjska ustawa postępowania cywilnego, stosuje się następujące przepisy:

W sprawach z powództwa, wytoczonego na zasadzie niniejszej ustawy, fakty, stanowiące podstawę roszczenia, mogą być udowodnione zeznaniami świadków, a postanowienia art. 409 i 410 ros. ust. post. cyw., wyłączające dowód ze świadków, nie mają zastosowania.

Księgi rachunkowe, zapiski i notatki stron lub osób trzecich stanowią dowód dostateczny, o ile je sąd w poszczególnym wypadku uzna za wiarygodne, nawet gdyby nie były podpisane przez żadnego z kontrahentów.

Sąd może, w braku innych dowodów lub w celu ich uzupełnienia, zarządzić przesłuchanie jednej ze stron pod przysięgą na okoliczności w sprawie spornej. Przed przesłuchaniem pod przysięga sąd przesłucha obie strony bez przysięgi.

W przedmiocie przesłuchania stron pod przysięgą będą miały zastosowanie przepisy ustawy postępowania cywilnego, dotyczące badania i zaprzysięgania świadków, z wyjątkiem przepisów art. 370, punktów 1 do 5 artykułu 373, punktu 4 art. 379, art. art. 382, 383, 384, 392, 393, punktu 1 art. 396 oraz art. art. 407, 408, 409 i 410 ust. post. sąd. cyw., tudzież art. 395 tejże ustawy, o ile dotyczy uwolnienia od przysięgi za zgodą stron, i następujące dodatkowe przepisy:

W razie, gdy po jednej stronie występuje więcej osób, przesłuchane będą pod przysięgą jedna z nich lub więcej według wyboru sądu.

Duchowni świeccy i zakonnicy wszystkich wyznań chrześcijańskich zamiast przysięgi składają zeznania z powołaniem się na śluby zakonne lub kapłańskie. Uznani przez Rząd duchowni wyznań niechrześcijańskich mogą zamiast przysięgi składać uroczyste przyrzeczenie.

W razie nieusprawiedliwionego niestawiennictwa lub uchylenia się od przysięgi, sąd po rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy oceni znaczenie tego faktu dla rozstrzygnięcia sporu.

Przyrzeczenie osób, należących do wyznań, nie uznających przysięgi (punkt 2 art. 396 ros. ust. post. sąd cyw.), oraz duchownych wyznań niechrześcijańskich stoi pod względem skutków karnych z art. 160 kodeksu karnego narówni z przysięgą.

Art. 6. Nieważność umowy, określonej w art. 1, ustęp 2, nie ma wpływu na obowiązek stron do uiszczenia opłaty stemplowej (należytości) od zatajonej części ceny sprzedaży.

Art. 7. Wytoczenie powództwa na zasadzie ustawy niniejszej, jako też użycie kwoty, przyznanej Skarbowi Państwa, na cele, określone w art. 8, nie uchyla zastosowania przepisów, przewidujących karę za czyn, wymieniony w art. 1.

Karze tej nie ulega jednak strona, która doniosła władzy skarbowej o częściowem zatajeniu ceny sprzedaży, zanim ta władza w inny sposób otrzymała o tem wiadomość.

Kupujący nie ulega karze także w tym przypadku, gdy:

a) w terminie, określonym w art. 2, wytoczył powództwo na zasadzie ustawy niniejszej, zanim jeszcze Skarb Państwa skorzystał z prawa, służącego mu na zasadzie art. 3, lub

b) w postępowaniu sądowem na skutek powództwa, wytoczonego na zasadzie ustawy niniejszej, zeznawał jako świadek lub był przesłuchany, jako strona, pod przysięgą.

Art. 8. Z kwoty, przyznanej Skarbowi Państwa na zasadzie art. 3 będzie pokryta dodatkowa opłata stemplowa (art. 6), reszta zaś będzie użyta na cele dobroczynne, związane z gminą, w której znajdował się przedmiot sprzedaży w dniu sporządzenia dokumentu ujawnionego. Szczegółowe przepisy w tym przedmiocie wyda Minister Skarbu.

Art. 9. Notarjusz, sporządzając akt, zawierający umowę sprzedaży, lub zaświadczając własnoręczność podpisu (znaku ręcznego) na akcie takim, winien oznajmić stronom, jakie skutki prawne pociąga za sobą zatajenie ceny sprzedaży (art. 1 do 8) i zaznaczyć to oznajmienie w akcie, względnie w zaświadczeniu podpisu.

Przepis powyższy stosuje się odpowiednio do aktów, spisanych lub uwierzytelnionych w sądzie, o ile zawierają umowę sprzedaży.

Art. 10. Art. 1 do 9 stosować należy analogicznie do umów, na mocy których jedna strona obowiązuje się do dania rzeczy, druga zaś do dania rzeczy oraz do dopłaty gotówką lub do innych świadczeń ubocznych, jeśli w dokumencie, zawierającym umowę, podano dopłatę w kwocie niższej od umówionej, albo dopłatę tę lub świadczenia uboczne całkowicie zatajono. Postanowienia powołanych artykułów, tyczące się kupującego, stosują się do tej strony, która zobowiązała się do opłaty gotówką lub do świadczeń ubocznych.

Art. 11. Art. 1 do 8 stosowane będą analogicznie na obszarze b. dzielnicy pruskiej także wówczas, gdy przy przewłaszczeniu (§ 925 kodeksu cywilnego niemieckiego), opierającem się na umowie sprzedaży, nie zawartej w formie sądowej lub notarjalnej, strony podały wartość nieruchomości w sumie niższej od umówionej ceny sprzedaży, albo, określając wartość, nie uwzględniły wartości świadczeń dodatkowych.

Art. 12. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom: Sprawiedliwości i Skarbu.

Art. 13. Ustawa niniejsza wchodzi w życie w miesiąc po ogłoszeniu i nie dotyczy umów, zawartych przed tym terminem. Umowy, zawarte w b. dzielnicy pruskiej przed wejściem w życie niniejszej ustawy z zatajeniem części ceny lub świadczeń dodatkowych, nie mogą być z tego tytułu unieważnione, chyba, że już zapadły wyroki prawomocne; wszczęte zaś w tych sprawach procesy, w których nie zapadły jeszcze wyroki prawomocne, ulegają umorzeniu.

Marszałek: T r ą m p c z y ń s k i.
Prezydent Ministrów: J u l j a n N o w a k.
Minister Sprawiedliwości: W. M a k o w s k i.
Minister Skarbu: J a s t r z ę b s k i.

Powyższą ustawę podaję do ogólnej wiadomości i zaznaczam, że wchodzi w życie dnia 25. XI. 22.

P u c k, 3. 11. 22.

L i p s k i, starosta.

640.

Rozporządzenia Ministra Skarbu
z dnia 5 października 1922 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia z dn. 15 stycznia 1921 r. w przedmiocie wykonania rozporządzenia o ograniczeniu obrotów dewizami i walutami zagranicznemi.

Na mocy ustawy z dnia 17 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 104, poz. 748) zarządza się co następuje:

§ 1. Art. 1 rozporządzenia z dnia 15 stycznia 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18 poz. 105), którego moc obowiązująca przedłużona została rozporządzeniem z dnia 29 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 108 poz. 795) otrzymuje następujące brzmienie:

„Jako organy Ministerstwa Skarbu przewidziane w rozporządzeniu o ograniczeniu obrotów dewizami i walutami zagranicznemi wyznaczeni zostają dla bezpośredniego załatwienia spraw, związanych z wykonaniem powyższego rozporządzenia specjalni delegaci Ministerstwa Skarbu w następujących miejscowościach:

1) w Warszawie — dla obszaru województw: warszawskiego, lubelskiego, białostockiego, poleskiego i wołyńskiego
2) w Łodzi — dla obszaru województwa łódzkiego,
3) w Sosnowcu — dla obszaru województwa kieleckiego,
4) we Lwowie - dla obszaru województw: lwowskiego, tarnopolskiego i stanisławowskiego,
5) w Krakowie - dla obszaru województwa krakowskiego, z wyjątkiem miasta Białej,
6) w Bielsku - dla powiatu bielskiego i cieszyńskiego województwa śląskiego, oraz miasta Białej,
7) w Poznaniu - dla obszaru województwa poznańskiego z wyjątkiem miasta Bydgoszczy oraz powiatów: bydgoskiego i inowrocławskiego,
8) w Bydgoszczy - dla obszaru województwa pomorskiego oraz miasta Bydgoszczy, powiatu bydgoskiego i inowrocławskiego,
9) w Wilnie - dla obszaru ziemi wileńskiej i województwa nowogródzkiego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dwa tygodnie po ogłoszeniu.

Minister Skarbu: Jastrzębski.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.

Puck, 31. X. 22.

Lipski, starosta.

641.

Odszkodowania dla pp. wójow.

Według uchwały Wydziału Powiatowego z dnia 19. października 1922 r. należy się wszystkim wójtom powiatu puckiego podwyższka rocznego odszkodowania od 1. X. 22 r. począwszy. Pp. wójci pobierać będą od gmin 10 M od osoby rocznie od powiatu 40 M. Polecam zatem gminom, aby w wykazie wyszczególnione kwoty odnośnym wójtom kwartalnie płaciły.

Liczba porządk.	Wójtostwo na obwód	Gminy przynależne do obwodu	ilość osób	Gmina płaci rocznie	kwartalnie
1	Oksywie	Oksywie	913	9130	2282
		Kosakowo	285	2850	712
		Obłuże dwór	273	2730	682
		Obłuże gmina	266	2660	665
		Pogórze	312	3120	780
2	Dębogórze	Dębogórze	480	4800	1200
		Dębogórze dwór	9	90	22
		Suchy dwór	79	790	198
		Stefanowo dwór	83	830	208
		Mosty	205	2050	512
		Kazimierz	142	1420	355
		Mechelinki	234	2340	585
		Pierwoszyno	269	2690	672
		Rewa	442	4420	1105
3	Rzucewo	Błądzikowo	144	1440	360
		Mrzezino dwór	99	990	248
		Mrzezino gmina	245	2450	612
		Osłonino	163	1630	408
		Połchowo	404	4040	1010
		Rzucewo dwór	579	5790	1448
		Smolno	503	5030	1258
		Żelistrzewo	353	3530	882
4	Celbowo	Brudzewo	246	2460	615
		Celbowo dwór	235	2350	588
		Połczyno dwór	120	1200	300
		Połczyno gmina	431	4310	1078
		Rekowo dwór	257	2570	642
		Sławutowo	234	2340	585
		Sławutówko	215	2150	538
5	Darżlubie	Darżlubie gmina Darżlubie dwór	604	6040	1510
		Domatowo	424	4240	1060
		Domatówko	315	3150	788
		Mechowa	409	4090	1022
		Leśniewo	469	4690	1072
6	Lubocino	Karlikowo	244	2440	610
		Lnbocino	96	960	240
		Swiecino	282	2820	705
		Tyłowo	179	1790	448
7	Żarnówiec	Kartoszyno	133	1330	332
		Lubkowo	181	1810	452
		Odargowo dwór	184	1840	466
		Odargowo gmina	154	1540	385
		Sobieńczyce dwór Sobieńczyce gmina	233	2330	582
		Żarnówiec dwór	300	3000	750
		Żarnówiec gmina	406	4060	1015
		Nadole	254	2540	635
8	Krokowa	Jeldzino	233	2330	582
		Glinki dwór	77	770	192
		Goszczyno	214	2140	535
		Krokowa	281	2810	702
		Łętowice dwór	57	570	142
		Lisewo dwór	184	1840	460
		Minkowice	234	2340	585
		Parszczyce	74	740	185
		Koźlinki — Szarydw	101	1010	552

Liczba porządk.	Wójtostwo na obwód	Gminy przynależne do obwodu	ilość osób	Gmina płaci rocznie	kwartalnie
9	Karwieńskie Błoto	Karwieńskie Błoto	416	4160	1040
		Karwia	321	3210	802
		Ostrowo	261	2610	352
		Sławoszyno	542	5420	1355
10	Starzyno	Polchówko dwór	120	1200	300
		Kłanino	166	1660	415
		Parszkowo	176	1760	440
		Radoszewo	158	1580	395
		Starzyno	655	6550	1638
		Starzyński dwór	220	2200	550
		Sulicice	189	1890	472
		Werblinia	496	4960	1240
11	Łebcz	Mieroszyno dwór	104	1040	260
		Mieroszyno gmina	266	2660	665
		Gnieżdżewo	597	5970	1492
		Łyśniewo	68	680	170
		Łebcz	683	6830	1708
		Strzelno	557	5570	1392
		Tupadła	419	4190	1048
12	Swarzewo	Cetniewo	63	630	158
		Chłapowo	438	4380	1095
		Wielkawieś	633	6330	1582
		Poczernino	83	830	208
		Swarzewo	579	5790	1448
13	Hel	Chałupy	207	2070	518
		Bór	452	4520	1130
		Jastarnia	519	5190	1298
		Hel dwór Hel gmina	588	5880	1470
		Kuśnica	453	4530	1132

Puck, dnia 30. października 1922 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
Lipski, starosta.

642.

Rozporządzenie Minista Skarbu
z dnia 5 października 1922 r.
w przedmiocie wydawania przez delegatów Ministerstwa Skarbu pozwoleń na wywóz kruszców szlachetnych.

W wykonaniu ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o zakazie wywozu zagranicę kruszców szlachetnych (Dz. U. R. P. Nr. 62 poz. 404), zarządza się co następuje:

§ 1. Do wydawania pozwoleń, przewidzianych w art. 3 ustawy z dnia 15 lipca 1920 roku o zakazie wywozu zagranicę kruszców szlachetnych (Dz. U. R. P. Nr. 62 poz. 404) upoważnieni są delegaci Ministerstwa Skarbu w następujących miejscowościach:

1) w Warszawie — dla obszaru województw warszawskiego, lubelskiego, białostockiego, poleskiego i wołyńskiego.
2) w Łodzi - dla obszaru województwa łódzkiego,
3) w Sosnowcu - dla obszaru województwa kieleckiego,
4) we Lwowie - dla obszaru województw lwowskiego, tarnopolskiego i stanisławowskiego,
5) w Krakowie - dla obszaru województwa krakowskiego, z wyjątkiem miasta Białej,
6) w Bielsku — dla powiatów bielskiego i cieszyńskiego, województwa śląskiego oraz miasta Białej,
7) w Poznaniu - dla obszaru województwa poznańskiego z wyjątkiem miasta Bydgoszczy oraz powiatów bydgoskiego i inowrocławskiego,
8) w Bydgoszczy - dla obszaru województwa pomorskiego oraz miasta Bydgoszczy, powiatów bydgoskiego i inowrocławskiego,
9) w Wilnie - dla obszaru ziemi wileńskiej i województwa nowogródzkiego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dwa tygodnie po ogłoszeniu. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie z dnia 15 stycznia 1921 r. w sprawie wydawania przez delegatów Ministerstwa Skarbu pozwoleń na wywóz kruszców szlachetnych (Dz. U. R. P. Nr. 18 poz. 106).

Minister Skarbu: Jastrzębski.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.

Puck, dnia 31. X. 1922 r.

Lipski, starosta.

Nr. 643 Przetarg państwowych majątków ziemskich i osad młynarskich w Województwie Łódzkiem.

Łódzki Urząd Wojewódzki podaje do wiadomości, że w dniu 27. listopada 1922 roku, w siedzibie Urzędu w Łodzi, drogą przetargu ustnego, poprzedniego konkursem ofert, oddane będą w dzierżawę następujące państwowe majątku ziemskie i osady młynarskie.

Nr. Kol.	Nazwa majątku	Przestrzeń mórg	Przetarg rozpocznie się od rocznej ceny dzierżawnej, wyrażonej w wartości.	Termin dzierżawy do dnia	Wysokość wadjum mk.
			I. Majątek Ziemski.		
	Starostwo Łęczyckie.				
1.	Janków	30.	39 cnt. mtr. żyta	1. IV. 1933	270 000
	Starostw. Piotrkowskie				
2.	Koło	170.	140 cnt. mtr. żyta	1. IV. 1933	1260 000
	Starostwo Tureckie.				
3.	Orzeszków	60.	45 cnt. mtr. żyta	1. IV. 1933	405 000
	Starostwo Wieluńskie.				
4.	Bieniec	180.	135 cnt. mtr. żyta	1. IV. 1935	1215 000
5.	Głowinkowskie	187.	168 cnt. mtr. żyta	1. IV. 1935	1512 000
6.	Mieleszynek	95.	50 cnt. żyta z warunkiem zaprowadzenia na przestrzeni około 70 mg. wzorownego gospodarstwa rybnego, przyczem roczny czynsz w ciągu pierwszych 3-ch lat stanowić będzie 50 % (połowę) wysokości rocznego czynszu jaki ustali się na przetarg.	1. IV. 1935	150 000
			II. Osady Młynarskie.		
	Starostw. Piotrkowskie				
7.	Jaroszewizna	8.	25 c. m. żyta	1. IV. 1935	225 000
8.	Olszyna	8.	25 „ „ „	1. IV. 1935	225 000
9.	Piła	8.	25 „ „ „	1. IV. 1935	225 000
10.	Witów	15.	20 „ „ „	1. IV. 1935	180 000
	Starostwo Sieradzkie.				
11.	Kuźnica Zagrzebska	17.	30 „ „ „	1. IV. 1935	270 000

Reflektanci winni złożyć w Urzędzie Wojewódzkim w Łodzi oferty na dzierżawę wyżej wymienionych objektów do dnia 25. listopada 1922 r. włącznie w Kopertach zapieczętowanych z napisem „oferta na dzierżawę . . . “ (wymienić nazwę objektu) z zachowaniem przepisów ustawy stemplowej (200 mk. na ofertę i po 50 mk. na każdy załącznik.)

Oferty mają zawierać: 1) imię i nazwisko dokładne miejsce zamieszkania oferenta, 2) wskazanie słowami deklarowanej przez oferenta ceny dzierżawnej, określonej w ctn. mtr. żyta, 3) deklarację o treści następującej: „niżej podpisany (imię i nazwisko) oświadczam, że zapoznałem się w zupełności z warunkami przetargu na dzierżawę . . . (wymienić nazwę objektu) a także z warunkami umowy i zobowiązuję się wszystkie te warunki wykonać“. 4) w razie oferty zbiorowej — deklarację o przyjęciu przez oferentów solidarnej odpowiedzialności, 5) dowód złożenia w Kasie Skarbowej (na terenie Województwa łódzkiego) do depozytu Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi odośnego wadjum licytacyjnego, 6) życiorys, 7) dowody fachowego uzdolnienia oferenta, świadectwo z praktyki i ze studjów, a w braku studjów fachowych opinję instytucji rolniczej społecznej powiatowej.

Właściciele majątków rolnych lub dzierżawcy, który posiadają już inną dzierżawę w chwili przystąpienia do przetargu, będą dopuszczeni tylko wtedy, gdy wykażą się odnośnem zezwoleniem Ministerstwa Rolnictwem i Dóbr Państwowych.

Urzędnicy państwowi i wojskowi w czynnej służbie nie będą dopuszczeni do przetargu.

Do przetargu ustnego dopuszczeni będą tylko ci z oferentów, których Komisja Przetargowa uzna za odpowiednich, przyczem po przetargu ustnym przysługuje Komisji prawo wyboru z pośród reflektantów kandydata na dzierżawę niezależnie od wysokości zadeklarowanej sumy.

Bliższe warunki będą do przejrzenia w Urzędzie Wojewódzkim począwszy od dnia 27. paźdz. rb.

Początek przetargu godz. 10 rano.

Przedstawicielom Kontroli Państwa i Skarbu przysługuje prawo zaskarżenia przetargu w ciągu 7 dni od daty odbycia przetargu.

Łódź, dnia 17. października 1922 r.

Za Wojewodę: (—) Z. Szostak
Wydział Rolnictwa i Weterynarji.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.

Puck, dnia 3. października 1922 r.

Starosta: Lipski.

644.
Nominacja urzędnika stanu cywilnego na obwód oksywski.

Dekretem z dnia 18 października 1922 r. L. dz. II. b. 1. 4884/22 zamianował pan Wojewoda Pomorski p. Michała Raszkego, organistę w Oksywiu, urzędnikiem stanu cywilnego na obwód oksywski a zwolnił p. Ozelińskiego z Kosakowa z tego urzędu.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego.
Lipski, Starosta.

645.
Zatwierdzenie zastępcy przełożonego obszaru dworskiego w Tyłowie.

Jako zastępcę przełożonego obszaru dworskiego w Tyłowie zatwierdziłem pana Józefa Musiałowicza z Tyłowa.

Puck, dnia 23. października 1922 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego.
Lipski, Starosta.

646.
Dot. znalezionej łódki i desek na wybrzeżu przy Ostrowie.

Dnia 25 września wyrzuciły bałwany morskie na brzeg przy Ostrowie jedną łódź 5 mtr. długą z znakiem „R. 3, 75 K. B. M. 14 Man i 21 desek, oznaczonych „N. G. S.“ Właściciel tych rzeczy zechce się zgłosić do dnia 15 listopada 22r.

O ile się właściciel do wymienionego czsau nie zgłosi, będą przedmioty sprzedane, a dochód wpłynie do Kasy Państwowej.

Puck, dnia 9 października 1922 r.

Naczelnik Urzędu dla Rozbitków
Lipski, Starosta.

647.
Mianowanie kom. sołtysa gminy żarnowieckiej.

Za zgodą Wydziału Powiatowego mianowałem w myśl par. 84 ust. 4 ordynacji wiejskiej pana Jana Dominika I. z Żarnówca komis. sołtysem gminy żarnowieckiej.

Puck, dnia 20 października 1922 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego.
Lipski, Starosta.

648.
Komunikat.
Pomorskiej Izby Rolniczej w sprawie Szkół Rolniczych.

Pomorska Izba Rolnicza otwiera z dniem 8 listopada następujące szkoły rolnicze: w Brodnicy, Kowalewie, Toruniu, Świeciu, Skórczu, Kościerzynie i Żeńską szkołę w Kowalewie. Nauka trwa dwie zimy, czyli dzieli się na dwa kursa t. j. przygotowawczy i fachowy. Uczniem może być każdy młody człowiek (lub kobieta) chcący się poświęcić rolnictwu, a umiejący czytać i pisać. Podanie o przyjęcie należy wnieść do Dyrekcji odnośnej szkoły i dołączyć metrykę, świadectwo szkolne i świadectwo moralności. Opłata wynosi wartość 75 kg. żyta za 1 kurs, 100 kg. za drugi kurs. O pomieszczenie i stołowanie starają się sami uczniowie; jedynie tylko w Kowalewie i Skórczu może być kilkunastu uczniów pomieszczonych bezpłatnie w domu szkolnym. W Kowalewie otrzymują uczniowie wikt w szkole żeńskiej za zwrotem rzeczywistych kosztów, zaś w Skórczu prowadzą uczniowie kuchnie we własnym zarządzie. W innych miejscowościach żądają mieszkańcy za mieszkanie z utrzymaniem wartość mniejwięcej 10 kg masła, za co przed wojną absolutnie nigdzie pomieszczenia z utrzymaniem nikt nie dał.

W szkole żeńskej rolniczej w Kowalewie otrzymuje się naukę, bardzo ładne mieszkanie i doskonały wikt również za wartość 10 kg. masła miesięcznie; nauka trwa 10 miesięcy.

Termin rozpoczęcia nauki został nieco opóźniony ze względu na wybory do Sejmu.

Toruń, 25. 10. 22.

Pomorska Izba Rolnicza.

Dot. podwyższenia kosztów utrzymania za gminnych ubogich w zakładzie dla krajowo ubogich w Chojnicach.

Niniejszem podaję do ogólnej wiadomości że Starostwo Krajowe Pomorskie podwyższyło koszta utrzymania za gminnych ubogich w zakładzie dla krajowo-ubogich w Chojnicach od 1. 10. rb. na 600 marek dziennie.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego.
Lipski, Starosta.

649.
Spis osób wyprowadzająch się za granicę.

Imię	Nazwisko	skąd	stan	dokąd
Emil	Hoeft	Lisewo	robotnik	Stolp
Henryk	Hasse	Krokowa	„	Lauenburg
Rodrigo	Bienko	Leśniewo	nauczyciel	Pritzwalk
Oton	Knaak	Połczyno	robotnik	Lauenburg
Jan	Mroch	Jeldzino	gospodarz	Opalin
Karol	Burdinski	Starzyński dwór	„	Labes
Karol	Soohs	Lisewo	robotnik	Lauenburg
Wilhelm	Nolte	Puck	kupiec	Schneidemühl
Gustaw	Ludat	Rzucewo	robotnik	Grs. Karnitau
Hermina	Senkstock	Lisewo	wdowa	Lauenburg
Juljusz	Trybull	Puck	robotnik	„

Puck, dnia 3 listopada 22.

Lipski, starosta.

650
Obwieszczenie
w sprawie polowania w pasie granicznym.

Podaję niniejszem do wiadomości wszystkim właścicielom wzgl. dzierżawcom polowania w pasie granicznym, że zaleca się, aby celem uniknięcia niepotrzebnych alarmów i dla własnego bezpieczeństwa uwiadomiali o odbyć się mającem polowaniu zwłaszcza nocnem najbliższe placówki straży celnej.

Puck, dnia 19 października 1922 r.

Lipski, Starosta.

Do L. dz. 2226/22 St.

651.
Mianowanie kom. sołtysa gminy Tupadła.

Za zgodą Wydziału Powiatowego mianowałem w myśl par. 84 ust. 4 ordynacji wiejskiej pana Marcina Potrykusa z Tupadeł komisarycznym sołtysem gminy Tupadła.

Puck, dnia 20 października 1922 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego.

Lipski, Starosta.

652.
Obwieszczenie
Okręgowej Komisji Wyborczej na Okręg 29 w Tczewie w sprawie przewodniczącego obwodowej Komisji wyborczej na obwód nr. 7 Rewa i jego zastępcy.

Okręgowa Komisja wyborcza zwolniła nauczyciela Augustyna Wandtkego z obowiązków Przewodniczącego Obwodowej Komisji wyborczej na obwód Rewa i mianowała pana Augustyna Frankowskiego z Mostów przewodniczącym, a pana Wojciecha Brzezińskiego z Mechelinek zastępcą przewodniczącego tejże Komisji.

Tczew, 25. października 1922 r.

Okr. Kom. Wyb. na Okręg. nr. 29 w Tczewie

Przewodniczący

Jackowski

653.
Obwieszczenie.
Pomorskiej Izby Skarbowej w sprawie monopolu tytoniowego.

Z dniem 1 listopada 1922 r. wchodzi w życie nowe rozporządzenie Ministra Skarbu w przedmiocie wykonania ustawy z 1. 6. 1922 o monopolu tytoniowym w dalszym okresie przejściowym z częściową zmianą względnie uzupełnieniem z 19. 7. 1922 Dzien. Ustaw. Rz. Pol. Nr. 63 poz. 566).

Zwraca się uwagę z szczególnie na następujące przepisy.

§3, 5, a, b, c,) Znajdujące się dnia 31. października 1922 r. u sprzedawców wyrobów tytoniowych na zapasie.

a) cygara, cygaretki, tytoń-krajany, tabaka do zażywania i tytoń do żucia, nieopatrzone żadnemi opaskami monopolowemi i pochodzące z produkcji fabrycznej z okresu przed 1-ym sierpniu 1922, a zatem niepoklasyfikowane na gatunki nie podlegają w dalszym ciągu żadnej dopłacie monopolowej, winny być jednak rozprzedane po cenie dotychczasowej najpóźniej do 31. grudnia 1922.

b) wyroby tytoniowe, wymieniowe pod a), nieopatrzone opaskami monopolowemi i pochodzące z produkcji fabrycznej z okresu po 1-ym sierpnia 1922 a zatem poklasyfikowane na gatunki nie podlegają dopłacie monopolowej, winny być jednak rozprzedane po cenie dotychczasowej najpóźniej do 31. marca 1923.

c) sprzedawcy wyrobów tytoniowych, u których wymienione pod a) i b) wyroby tytoniowe znajdować się będą w zapasie w określonych powyżej terminach t. j. z dnia 31 grudnia 1922 względnie 31 marca 1923 obowiązani są najpóźniej w tychże dniach okleić je opaskami monopolowemi odpowiednio do ich gatunków. Opaski monopolowe należy wykupić w odnośnej kasie skarbowej po normalnej pełnej cenie.

§ 4. Ustanowiony rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 19 lipca 1922 (Dz. Ust. Rz. Pol. Nr. 63 poz. 566) w § 9 ust. 3 i w § 10 termin rozprzedaży bez osobnej dopłaty papierosów i tytoniów cienko-krajanych opatrzonych dawnemi banderolami — używanemi przed 1-ym sierpnia 1922 w b. dzielnicy pruskiej przedłuża się do 31 grudnia 1922.

§ 20. u. 3. Sprzedawcy wyrobów tytoniowych, którzy uczynili przepisane w art. 50, 53 ustawy o monopolu tytoniowym doniesienia i którzy stosownie do postanowień § 1. rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 19 lipca r. posiadają w swem ręku potwierdzenie im przez odnośne urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych egzemplarze powyższych donisień, winni zgłosić się bezzwłocznie w tychże urzędach przedkładając ponownie potwierdzenie im jak wyżej egzemplarze doniesień. Sprzedawcom co do których nie będą zachodziły uzasadnione przeszkody wpiszą Urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych na przedłożonych ich egzemplarzach doniesień pewną klauzulą, w innych wypadkach decyduje Gen. Dyr. Mon. Tytoniowego.

Aż do ogłoszenia nowego rozporządzenia w Dzien. Ust. Rz. Pol. można zasięgać bliższych szczegółów w właściwym urzędzie skarb. akcyz i monopol. państw.

Grudziądz, 27. 10. 1922.

Pomorska Izba Skarbowa.

Dział nieurzędowy

Komunikat
Towarzystwa: „POMOC INWALIDOM“ T. A. dla przemysłu i rolnictwa.

Zgodnie z prawomocnie opublikowanem ogłoszeniem z d. 23. IX. b. r. odbyło się w Toruniu dnia 9 b. m. Walne Zebranie Akcjonarjuszy powyższego Tow. celem wyboru pierwszej Rady Nadzorczej. Na wniosek p. Wojewody Brejskiego, wybrano jednogłośnie jako przewodniczącego Zebrania p. Junka Kazimierza, Dyrektora Oddz. P. K. K. P. Krótkie sprawozdanie o przebiegu dotychczasowej działalności zdał p. Kruszelnicki Tadeusz, referent Wojew. stwierdzając, że Tow. Akc. zapoczątkowane w marcu ub. r., przedkłada obecnie swój Statut do zatwierdzenia przez Radę Ministrów poczem wniesie do Sądu o zarejestrowanie. Kapitał zakładowy w wysokości 10 miljonów mkp. został już w całości subskrybowany i procentowo według ustawy wpłacony.

Przystąpiono następnie do wyboru pierwszej Rady Nadzorczej w myśl § 190 ustęp. 2 ust. handl. oraz § 14 ust. 1. Statutu. Wybrani zostali jednogłośnie pp.: Starosta Kraj. Dr. Wybicki, Józef, jako przewodn., Dyr. Junk Kazimierz jako zast. przewodn. wiceprez. Zw. Inw. Zmuda — Trzebiatowski jako sekretarz, pp. Michałek Stefan, prezydent m. Torunia, Zapała Walerjan, Nacz. Wydz. Wojew., Charliński Adam, starosta, Buza Czesław i Więncek Jan, prezes Zw. Inw. — jako członkowie Rady Nadz. —

Nowoobrana Rada Nadz. w myśl § 190 ust. 3. ust. handl., oraz § 10 Statutu mianowała członkami pierwszego Zarządu Tow. pp. referentów Wojew. Stefańskiego Antoniego i Kruszelnickiego Tadeusza.

Równocześnie na wielostronne zapytanie podaje się do wiadomości pp. Akcjonarjuszy, że w myśl § 200 ustęp 2 ust. handl. akcje oraz tymczasowe zaświadczenia nie mogą być wydawane przed wpisaniem Tow. Akc. do rejestru sądowego. Do tego czasu arkusze subskrypcyjne oraz poświadczenia zapłaty, wystawione przez przyjmujące zgłoszenia banki i kasy powiat., legitymują w zupełności wobec Tow. udział akcyjny.

Termin wydawania i odbioru akcji podany zostanie do wiadomości osobnem ogłoszeniem.

Adres prowizoryczny Zarządu: Toruń, Gmach Urz. Wojew. pokój nr. 31.

Toruń, dnia 10 października 1922 r.

RADA NADZORCZA TOW. AKCYJN.
„Pomoc Inwalidom".

Nakładem: „Drukarnia Gdańska". — Odpowiedzialny redaktor: Starosta.